ప్రత్యర్థి

రోడ్డు కవతలివైపున్న దాబా హోటలునే చూస్తూ, బైపాస్ రోడ్డు కడ్డంపడి నడవబోయిన వీరమరెడ్డి, దీపాలు వెలిగించుకున్న లారీ వొకటి రోడ్డుపైన దూసుకుపోవడంచూసి, చిటికెలో తప్పిపోయిన ప్రమాదానికి నివ్వెరపోయి ఆగిపోయాడు. నల్లగా పొడుగ్గా వున్న అతడి ఆకారానికి చొక్కా పాంట్లూ చిన్నవిగా కనబడుతున్నాయి. ముఖంలో తుమ్మ ముళ్ళలాంటి గడ్డం పెరిగిపోయివుంది. నూనెను మరచిన తెలుపూ నలుపు రంగుల జుట్టు కోళ్లు కెలికిన దిబ్బలా చెలరేగిపోయివుంది. మొరటుబారిన అవయవాలతో వీరమరెడ్డి వూరి బయట విసిరేసిన వీరగల్లులోని పాత బొమ్మలా వెలవెలబోతున్నాడు.

ముందుకు కదలబోయిన వీరమరెడ్డిని వెనకనుంచీ వాటేసుకున్న వ్యక్తి "నన్ను పిలవకుండానే పార్టీనా అన్నా? అదన్యాయం" అంటూ తన మాటలకూ నవ్వులకూ పోటీ పెట్టాడు.

"ఛత్ ... నువ్వా దేవరాజూ! వొదులుముందు" అని కస్సుమన్నాడు వీరమరెడ్డి.

సన్నగా, పొట్టిగావున్న దేవరాజు తన చేతుల్ని వదులుచేస్తూ "యిడిసి పెడతాన్లేన్నా! యిదే ఆడమనిషిగాని అబ్బలించుకోనుంటే యిట్లా కసురుందువా నువ్వు?" అంటూ తన నవ్వును కొనసాగించాడు.

"నిన్నెవురూ వక్కాకు బెట్టి పిలవలేదు. పోపో ..." అంటూ వీరమరెడ్డి విదిలించిపారేశాడు. అదేదో సరాగమైనట్టుగా దేవరాజు పకపకా నవ్వేసి "అట్లనద్దన్నా! యెంతయినా వొకే యాపారంలో వుండేటోళ్ళం. ... కుక్కతల గూడా యెప్పుడో వొకప్పుడు అవసరానికి పనికొస్తాదంటారు పెద్దోళ్ళు ..." అన్నాడు.

వీరమరెడ్డి నడుముపైన చేయిపెట్టుకుని, తెలుపూనలుపూ కలగలిసిన మీసాన్ని మెలేసి "యేదో పార్టీలపోవిడిచెప్తావుండావని దగ్గిరికి జేర్చినాను. పైసా చేతిలో లేకుండా తిరిగే నువ్వా, వేలకు వేలు పెట్టుబడి పెట్టుండే నేనూ వొకటేనంటావా బాంచెత్ ..." అని గర్జించాడు.

"దుడ్డుదేముండాదన్నా! కుక్కను గొట్టినా దుడ్డేరాలితింది ..." అని తానూ మీసం తిప్పుతూ దేవరాజు ముందుకొచ్చాడు. "పల్లెలో వుండే నేలల్లో వచ్చే ఫలితాలు చాలవనీ, వానలు కురవలేదనీ, గిట్టు బాటు ధరలు రాలేదనీ రకరకాల సాకులతో ఆశబోతు రైతులంతా తిరపతికొచ్చేసినారు. సేద్యాలుజేసిన ట్రాక్టర్లని బాడిగలకు తిప్పుతా టౌను సోకులకు అలవాటు పడిపొయినారు. వాళ్లందురి నడమా నలిగిపోతావుండావని జెప్పిగదా నేను నీకు వద్దంటే చానాగా బేరాలు పట్టుకోనొస్తావుండాను... తెలివిగా టయింజూసి, పార్టీలను లగవుగా యిరికించుకునే దాంట్లోనే వుండేది తెలివంతా?"

రోడ్డు కవతల చెట్టూ చేమల మధ్య, వెదురు తడికలతో, వెదురు కఱ్రల కంచెలతో కట్టిన దాబా హోటలు వేటగాడు పక్షులకోసం పన్నిన వలలా కనబడుతోంది. యింకా జనసంచారం పుంజుకోని దాబా హోటలు కేసి ముఖం చిట్లించుకుని చూస్తూ వీరమరెడ్డి రెండడుగులు వెనక్కేశాడు. అదే అదనుగా దేవరాజు వో అడుగు ముందుకేసి "నిన్న మొద్దన కిష్టానగరం మూడో యీధిలో గుంతదవ్వి, శంఖుస్థాపన జేసినారు. వచ్చేవారంలో షెడ్డేస్తారు. మళ్లొచ్చేవారంలో యింటిపని ఆరంభం జేస్తారు" అన్నాడు.

పొంగుతున్న పాలపైన నీళ్ళను దిమ్మరించినట్టుగా వీరమరెడ్డి నీరసపడిపోయాడు. కలవరపడుతూ ముఖాన్ని అవతలికి తిప్పుకుని "మేస్త్రీయెవురు?" అని అడిగాడు.

అతడి మాటలు వినబడనట్టుగా "లారీలేమీ రావాటంలేదు. గబగబా రోడ్డు క్రాస్ జెసెయ్యన్నా!" అంటూ దేవరాజు వీరమరెడ్డి కంటే ముందుగా దాబా హోటలు గుమ్మందగ్గరి కొచ్చి నిల్చున్నాడు.

రోడ్డుపైన అప్పుడప్పుడూ వెళ్తున్న వాహనాలుతప్ప మరో పొలకవేమీ లేనిచోట, దాబాహోటలు కోడి పిల్లల నెత్తుకు పోవడంకోసం నక్కినిల్చున్న గండు పిల్లిలా నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఆరుబయట కుర్చీలనూ, టేబుళ్ళనూ సర్దుతున్న హోటలు వెయిటర్లు కొత్త యుద్ధ వ్యూహాన్నేదో పన్నుతున్నట్టుగా కనిపిస్తున్నారు.

ఆస్‌బెస్టాస్ షీట్లు పరిచిన దీర్ఘచతురస్రాకారపు షెడ్డులోపల వంటవాళ్ళూ, మేనేజర్లూ మంతనాలు చేస్తున్నారు. గోడకవతల యెర్రగడ్డలూ, కారెట్లూ, దోసకాయలూ ముక్కలుగా తరుగుతున్న ముసలి ఆడవాళ్ళు, యేర్పాట్లు మొదలు పెట్టకమునుపే అలసిపోయినట్టుగా రొప్పుతున్నారు.

రోడ్డుకు దగ్గరిలో, వెదురు కఱ్రల కంచె పక్కన, కుర్చీలో కూర్చున్నాక " ఆ మేస్త్రీ యెవురో చెప్పుముందు!" అని కోపంగా అడుగుతూ సిగరెట్టు వెలిగించుకున్నాడు వీరమరెడ్డి.

దేవరాజు ముసిముసిగా నవ్వి, చేయిచాపి, "లేక లేక దాబాకొచ్చుండావు. యెవురికి పార్టీ యీబోతా వుండావో అది చెప్పు" అన్నాడు.

వీరమరెడ్డి కోపంతో పళ్ళు కొరుక్కుంటూ సిగరెట్టుపెట్టెలోంచీ వొక సిగరెట్టుమాత్రం లాగి, టేబుల్‌పైకి విసిరేశాడు.

"అగ్గిపెట్టె యీకపోతే పుణ్యం మొత్తంగా రాదన్నా!" అంటూ దేవరాజు యికిలించాడు. వీరమరెడ్డి మరింతగా ముఖం ముడుచుకుని అగ్గిపెట్టెను గిరవాటేశాడు.

చీకట్లో బైపాస్‌రోడ్డు కవతలున్న సవిటి కఱ్రలూ, ముండ్లచెట్లూ స్పష్టంగా కనపడడంలేదు. వాహనాల వెలుతురు పడినప్పుడు రోడ్డుపక్కన ప్లాట్లను కాపాడుతున్న రాతికూసాలూ, హద్దురాళ్ళూ దిగ్గున మెరిసి, అంతలో మాయమైపోతున్నాయి. దూరంగా గుడ్డిగా వెలుగుతున్న దీపాలు వుప్పరపల్లె ఆనవాలు చెబుతున్నాయి. శేషాద్రి కొండలవరకూ వ్యాపించిన చీకటిని వూరిలోని దీపాలు తరమగొడుతున్నాయి. చీకట్లో నల్లగా తయారైన శేషాద్రి కొండలపైన మెట్ల దీపాలు శంఖుచక్రాల దీపాలతో భేటీ వేస్తున్నాయి.

గాఢంగా పీల్చిన సిగరెట్టు పొగను రెండు నిముషాల తర్వాత ముక్కుల్లోంచీ జెట్ విమానంలా వదులుతూ పక్కకు తిరిగాడు దేవరాజు. వెంటనే పైకిలేచి పెద్దగా చప్పట్లు

చరిచి "న్నీవ్! నిన్నే! ... నిన్నేన్నా... మునిరత్నమన్నా! యిదిగో ... యిక్కడ... రారా!" అని గొంతుచించుకున్నాడు.

మరోసారి దేవరాజు పిలిచాక రోడ్డుపైన మోపెడ్‌లో వెళ్తున్న వ్యక్తి ఆగిపోయాడు. వెనక్కి తిరిగిచూశాక మోపెడ్ దిగాడు. యింకోసారి దేవరాజు పిలిచాక మోపెడ్ తోసుకుంటూ వెనక్కురాసాగాడు.

"యీ పొద్దు నువ్వు నక్కతోకను తొక్కేసి వచ్చినట్లుండావన్నా! మాట్లాడతావుండంగానే వచ్చేసినాడు జూడు. ఆ మనిషే మేస్త్రీ మునిరత్నంరెడ్డి. ..కిష్టానగరం కొత్తింటి మేస్త్రీ!" అంటూ దేవరాజు వుత్సాహంతో కేరింతలు గొట్టాడు.

"యిప్పుడెందుకు పిలిచినావా మనిషిని? దార్లో పొయ్యేవాళ్ళకంతా పిలిచి పార్టీ యిచ్చేదానికి నేనేమీ సలివేంద్రం పెట్టుకోలేదు ..." అని వీరమరెడ్డి మొరుసుకున్నాడు. అతడి ధోరణి పట్టించుకోకుండా "ఆ మనిషిని మొన్ననే మనలైన్లోకి రాదీసినాను. యిప్పుడు తెలివిగా కొంచెం పట్టుబిగించేద్దాం... నూరో యిన్నూరో ఖర్చు బెట్టేదానికి జంకితే యింటిపని వొప్పించుకునేది కుదరదు..." అని వాదించాడు దేవరాజు. ఆ తరువాత గబగబా డాబా హోటలు ముఖద్వారం దగ్గరికొచ్చి మునిరత్నంరెడ్డి భుజంపైన చేయివేశాడు.

వీరమరెడ్డి జేబులోంచీ డబ్బులు పైకితీసి, వణుకుతున్న పెదవులతో లెక్కబెట్టాడు. తరువాత నోట్లు జేబులోకి తోసేసి, నీరసంగా కుర్చీలోకి సోలిపోయాడు.

"రాన్నా! నిన్న పొద్దన నీతో చెప్పినాను జూడూ! ఆయినే యీ వీరమరెడ్డి. యీయనిది కలికిరి కాపక్క తూరుప్పల్లి. చూసేదానికా మాదిరుండాడు గానీ ఆ వూర్లో ఆయినదే పెద్ద సేద్యం. అడిగితే కాదంటాడు గానీ యిరవయ్యి ముప్పయ్యి యెకరాలకు పైన్నే వుంటింది. అయితే అంతా చేన్లే గదా! పడతాలేస్తా సేద్యమే జేసినాడు యిన్ని దినాలూ! కొడుకు డిగ్రీ జదవతా వుండాడు. కూతురుగూడా చదవతా వుండాది. వాళ్ళకోసరమని సేద్యం యిడిసిపెట్టేసి, తిరపతి కొచ్చి కాపరం బెట్టేసినాడు. వూర్లోవుండే ట్రాక్టర్నుదెచ్చుకోని బాడిగలకు తిప్పుతా వుండాడు." వచ్చి పక్క కుర్చీలో కూర్చున్నాక గూడా దేవరాజు మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

వేరువేరు శరీరాల భాగాల్ని చేర్చి వొకటిగా తయారు చేసినట్టు కనబడుతున్న మునిరత్నం రెడ్డి పెదవుల్ని చెవుల వరకూ సాగదీసినవ్వి, "మా యింజనీరుసారు సిమెంటురాళ్ళు తోలమని యెవురికో చెప్పనానన్నాడు" అన్నాడు.

"రేపుటినించీ మావాళ్ళ ట్రాక్టరొస్తిందని నువ్వంటే ఆ యింజనీరు కాదంటాడా చెప్పు?" దేవరాజు పెదవులు చప్పరించి, చేతులు పెద్దగా తిప్పుతూ ప్రశ్నించాడు. "న్నో! యీ మునిరత్నంరెడ్డి చిన్న పిల్లోడు మాదిరి గనపడతావుండాడని యేమారద్దు. యీ మనిషికి వాళ్ళ పల్లెలో యిల్లూ, గొడ్డూ గోదా, సేద్యంగీద్యం అన్నీ వుండాయి. అవి జాలదని యీ బేల్దారీ పనిలో దిగినాడు. దిగిన నాలుగైదేండ్లల్లోనే మొగలాయని పేరుతెచ్చుకున్నాడు... యిది తొలీయిల్లే ననుకో ... యింకో రెండు మూడేండ్లయినంక జూసుకో... పెద్దపెద్దోళ్ళుగూడా యీ మేస్త్రీనే కావాలని పడిగాపులు పడతారు..."

మునిరత్నంరెడ్డి పెళ్ళికొడుకులా సిగ్గుపడుతూ "నేను పోతానన్నా! తుమ్మలగుంటలో చిన్న పనుండాది" అన్నాడు.

"పోతావా? నీ పాసుగులా! యాడికిపోతావు?" దేవరాజు తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపంతో కసిరాడు. "ముందు ముందు నువ్వు యెన్నెన్నో యిండ్లకు మేస్త్రీ గావాల్ల... ఆ యిండ్లకంతా మా అన్నే ట్రాక్టరుతోలాల ... నువ్వట్ల గొమ్మునా గుర్చుంటే యెట్లన్నా? నువ్వే జెప్పు..."

వీరమరెడ్డి నీరసంగా ముందుకువంగి " వుండన్నా! వుండు ..." అని గొణిగాడు.

"యిదో మేనేజరూ! యెవురాడ? మేమొచ్చి యెంచేపయ్యింది? యింకా యెవురూ రాలేదే?" అంటూ దేవరాజు గట్టిగా అరిచాడు.

చుట్టూ దట్టంగా దిగిన చీకటిలో డాబా హోటలు దీపాల వెలుతురు కాకి బంగారంలా తత్తళిస్తోంది. ఆస్‌బెస్టాస్ షెడ్డులోపలి స్టవ్వుముందు పొడవాటి టోపీ తగిలించుకున్న వంటవాడు రకరకాల రొట్టెలు తయారుచేస్తున్నాడు. పళ్లాలలో సీసాలూ, తినుబండారాలూ మోసుకెళ్తున్న వెయిటర్లు కుర్చీల్లో కూర్చున్న వ్యక్తులకు తెచ్చిపెట్టుకున్న వినయంతో సమాధానాలు చెబుతున్నారు.

జారిపోతున్న పాంటును చొక్కాపైకి లాక్కుంటూ వచ్చిన మేనేజరు చిన్న పుస్తకాన్నీ బాల్‌పాయింట్‌పేనా రీఫిలూనూ చేతబట్టుకుని "చెప్పండిసార్!" అని అడిగాడు.

"చెప్పన్నా? యేం తెప్పించమంటావు?" దేవరాజు తానే ఆతిథ్యమర్యాదలు మొదలుపెట్టాడు.

"యాదైనా వొకటేలే నాకు!" మునిరత్నంరెడ్డి మళ్లీ సిగ్గుపడ్డాడు.

వీరమరెడ్డి కోపంతో వురిమిచూశాడు.

"మా రెడ్డన్న అట్లాగాదు. తక్కవబ్రాండును తాకడు. రాయల్‌స్టాగ్ వొకపుల్లు ... సోడాలు మూడు ... తినేదానికేముందాది?..."

"చికెన్ ఫ్రై ... కౌంజులు ... మటను ...ఫిష్ ..."

"మూడు కౌంజులు ... అది యిప్పుటికి... మల్లారా ..."

వీరమరెడ్డి జేబును పట్టుకుని మౌనంగా వుండమన్నట్టుగా దేవరాజుకు సైగచేశాడు.

"మా వీరమరెడ్డన్నను అల్లాటప్పా మనిషని అనుకోవద్దన్నా! చేస్తావుండే సేద్యం యిడిచిపెట్టి, ట్రాక్టర్లుతెచ్చి యీ వూర్లో బాడిగలకు తిప్పే వాళ్ళు చానాగానే వుండారు. మా రెడ్డిని గూడా వాళ్ళగాట్లో గట్టద్దు. ఆ యీయనెట్లాంటోడో తెలియాలంటే తూరుపల్లికి పో ... అక్కడ అడిగి చూడు ..." దేవరాజు చెప్పుకుపోతూనే వున్నాడు.

"నోర్మూయ్యరా ముందు. యిదే మా వూర్లోగానయ్యుంటే నీకిట్లా నా పక్కన గుచ్చునే ధమ్ములునుండునా?" చాలా సేపటినుంచీ అణచిపెట్టుకున్న కోపమంతా వొకసారిగా గట్లు తెచ్చుకున్నట్టుగా వీరమరెడ్డి యెగిరి దూకాడు. "చూడు మునిరత్నంరెడ్డీ! వీని భట్రాజు బుద్ధి యాడికి పోతాది? మావూర్లో వుండే బలిజోళ్లూ, జంగమోళ్ళూ, గొల్లోళ్లూ, సాకలోళ్లూ, మంగలోళ్లూ నాముందర నిలబడేదానికే వణికి చస్తారు. పుట్టి భూమ్మీదపడినప్పటినించీ గుంతలోకి పొయ్యేదాకా, పొద్దనలేచినప్పటినించీ, రేత్రి నిద్రపొయ్యేదాకా నా మోచేతినీళ్ళు తాగే జనం, నా ముందర తలెత్తతారా? యీ వూర్లో వీళ్ళకు కొమ్ములొచ్చేసినాయి. పోతేపోనీ అని చూస్తావుంటే పేట్రేగిపోతా వుండారు. నాక్కోపం వచ్చిందంటే రెండుగా నరికి పారేస్తా తూత్తెరీ ..."

వొక్కసారిగా వీరమరెడ్డి కెందుకంత కోపమొచ్చిందో అర్థంగాకపోవడంతో దేవరాజు బెంబేలు పడిపోయాడు. అంతలోనే తేరుకుని "చూస్తివా మునిరత్నమన్నా! వీరమరెడ్డి పోయిన తడవ యెలక్షన్లలో వాళ్ళూరి పంచాయితీ బోర్డుకు పోటీ గూడా జేసినాడంట. పదిరవైవోట్లలో తప్పొయ్యిందిగానీ లేకపోతే యిప్పుడు చక్రంతిప్పతా వునుంటాడు..." అని సరాగమాడుతూ నవ్వబోయాడు.

ఆనాటి వోటమి గుర్తుకొచ్చినట్టుగా వీరమరెడ్డి వుగ్రరూపం దాల్చేశాడు. "చూడు మునిరత్నం రెడ్డీ యీ బట్రాజుగాని అతికారం! ఆ యీధీ యీ యీధీ తిరిగి, కొత్తంగా యిండ్లెవురు కడతావుండారో తెలుసుకోనొచ్చి మాకు పోవిడిజెప్పేపని యీ మనిషిది. వూర్లల్లోవుండే కయ్యాకాలవా అమ్ముకోని వేలకు వేలు దుడ్డుబోసి ట్రాక్టర్లు బేరంజేసిందేమో మేము! మేమూ వీడూ సమానమంటాడే యీ పోసుగోలు మనిషి!..."

దాబాముందు పెద్ద మోటరు బైకు ఆగగానే వీరమరెడ్డి అదే కోపంతో పైకిలేచి "నాయుడూ! యిక్కడ ... యిక్కడ ..." అని అరిచాడు.

మోటరు బైకు తాళమున్న పొడవాటి ప్లాస్టిక్ తీగను విలాసంగా వూపుకుంటూ నాయుడు దగ్గరికి రాగానే " రా విశ్వనాథమన్నా! యీ పొద్దుపార్టీ నీ కోసమని యింతవరకూ తెలవలేదు నాకు ..." అంటూ జారిపోయిన వుత్సాహాన్నీ పైకితోడుకోబోయాడు దేవరాజు.

"అరరే! మేస్త్రీ మునిరత్నంరెడ్డీ! నువ్వుగూడా యిక్కడ్నే చేరినావా?" విశ్వనాథనాయుడు మునిరత్నంరెడ్డికేసి వంకరగా చూసి చిలిపినవ్వు నవ్వాడు.

వీరమరెడ్డి కోపాన్ని అణచుకోవడం కోసం మౌనంగా కూర్చుని రొప్పసాగాడు.

విశ్వనాథనాయుడు కూర్చోగానే కుర్చీ చిన్నదైపోయినట్టుగా కనబడుతోంది. పోతురాజును గుర్తుకుతెస్తున్న తెల్లటి మీసాన్ని వేలితో దువ్వుకుంటూ "కొత్తిల్లు ఆరంభం అయిందంట గదా మునిరత్నం రెడ్డీ! ట్రాక్టరెప్పుడు అంపించమంటావ్?" అని అడిగాడు.

దేవరాజు యెవరో చక్కిలిగింతలు పెడుతున్నట్టుగా కిసకిసా నవ్వి "వాళ్ళింజనీరెవురో ట్రాక్టరోడ్ని తోలినాడు. నేను వీరమరెడ్డన్న ట్రాక్టరు బేరం తెచ్చినాను. యిప్పుడు నువ్వు మూడో ట్రాక్టరోడయినావు... వొకింటికి యిన్ని ట్రాక్టర్లతో తోలాల్సినంత పనేముంటాది?" అని యెకసెక్కమాడాడు.

సమయం చూసి మాట్లాడుతున్నట్టుగా "తొండవాడ సీనరేజోళ్లకు చెప్పినాన్లే వీరమరెడ్డీ! రేపుట్నించీ చూసీ చూడనట్టు పోతారు. లేదంటే యెప్పుడైనా పదో యిరవయ్యోవాళ్ళ ముఖాన పారెయ్యి!" అన్నాడు విశ్వనాథనాయుడు. తరువాత హుందాగా నవ్వి "పాపం, కొత్తగదా! వీరమరెడ్డి ట్రాక్టర్ను వాళ్ళు రానీటంలేదు. నా చేతల్లోవుండే సహాయం చేసినాను ..." అన్నాడు.

"అందుకేనా యీ పొద్దు మా రెడ్డి నీకు పార్టీయిస్తావుండేది" దేవరాజు జరిగినదంతా మరచిపోయినట్టుగా పెద్దగా నవ్వేశాడు. "అదీ నాయుడి మాటకుండే పవరు... నాయుడి ప్రతాపం జూడాలంటే వాళ్ళూరు బోడింబాయికే పోవాల ... ఆ పక్క నేల యెప్పుడూ నీళ్ళతో పుంజుగావుంటాది. అయితే యవసాయంలో వచ్చే వరుమానంతో నాయుడు గొమ్ముగనుంటాడా? తిరపతికొచ్చి కాపరంబెట్టి మూడేండ్లు దాటుంటాది. యిప్పుడు మూడు

ట్రాక్టర్లు రోడ్లపైన తిరగతావుండాయి. గుల్ల, సిమెంటు, యిసిక,యిటికరాళ్ళు - యేంగావాలన్నా మేస్త్రీలు ముందుగా విశ్వనాథనాయుడ్నే తలుచుకుంటారు. మాట జెప్పినాడంటే పొద్దన మూడో గంటకు గావాలన్నా లోడు ట్రాక్టరు ప్లాటుముందు రెడీగా వుంటింది..."

వెయిటర్ ట్రేలో తీసుకొచ్చిన సీసాలూ, గ్లాసులూ, ప్లేట్లూ టేబులుపైన సర్దాడు.

"మొత్తం నాలుగుగ్లాసులు తెచ్చినావే! అయితే మా నాయుడు వచ్చింది చూసినావన్నమాట!" దేవరాజు వెయిటర్ను మెచ్చుకున్నాడు.

"యెప్పుడూ నోటికే పనిపెడితే చాలదు. కొంచేపు చేతులకు గూడా పనిపెట్టు" అంటూ వీరమరెడ్డి దేవరాజును యీసడించుకున్నాడు.

అదేదో ప్రశంశ అయినట్టుగా మురిసిపోతూ దేవరాజు సీసామూత తెరిచి గ్లాసుల్లోకి వంచసాగాడు.

చీకట్లోంచీ పుట్టుకొస్తున్నట్టున్న మనుషులనంతా డాబా దీపాలు దగ్గరికి లాక్కుంటున్నాయి. రోడ్డుపైన వెళ్తున్న వాహనాలు దీపాల వెలుగులో చీకటి వెంట పరిగెడుతున్నాయి. శేషాద్రికొండకింద మినుకుమినుకు మంటున్న దీపాలు మత్తులో జోగుతున్నాయి. కొండల దగ్గరినుంచీ బైపాస్‌రోడ్డువరకూ చెరువుగా మారిన చీకటి గడ్డగట్టుకుపోయినట్టుగా కనబడుతోంది.

గ్లాసులోని ద్రవాన్ని సగం తాగిన తర్వాత, వేడిగాలిని పెదవులగుండా వదులుతూ "మావూర్లో గుర్రాన్నీ గాడిదనూ వొకటని అనరు... వోట్లప్పుడు నేనెంత జెప్తే అంతే! కాదంటే తలలు తెగిపోతాయి. వూర్లో యేరంపు జరిగినా పంచాయితీ బెట్టి నన్నే తీర్పుజెప్పమంటారు ... ప్చ్ ... యీవూర్లో మట్టూ మర్యాదలేదు ... యిదంతా గంగలగాడు. చిన్నంతరం పెద్దంతరంలేదు ..." అని వాపోయాడు వీరమరెడ్డి.

"ఆ సంగతి యెందుకు చెప్తావులే రెడ్డీ! యిక్కడందరికీ పోగాలమే!" విసుగ్గా గ్లాసును ఖాళీ జేసేశాక విశ్వనాథనాయుడు నిట్టూర్చాడు. "మా వూర్లో నేను యీధిలో నడస్తావుంటే యిండ్లలో ముడుక్కుంటారు. కడగొట్టోళ్ళు చెప్పులేసుకోని వూర్లో కడుగుబెట్టరు ... యీవూరికొచ్చినాంక ఆ కతే మారిపొయింది... యీ యాపారంలోకి దిగినాంక వుండేదిగూడా వూడిపొయ్యింది... యిప్పుడు జరగతావుండేదంతా వాళ్ళకాలం ... మనం గుక్కిళ్ళు మింగతా వుండాం ... అంతే ..."

"యీ వూర్లో మాత్రం నాయుడికేమీ తక్కువలేదులే రెడ్డీ!" అధికారమంతా తనదే అయినట్టుగా దేవరాజు రంకేశాడు." "కొడుకూ కూతురూ కాలేజీల్లో చదవతావుండారు. యిట్నే కాలం జరిగిందంటే వాళ్ళిద్దరూ అమేరికాకో దేనికో పోతారు. వాళ్ళు అంపించే దుడ్డుతో నాయుడు కాలుమింద కాలేసుకోని కుర్చుంటాడు. పైగా యిప్పుడు ట్రాక్టర్లతో వచ్చేది చాలదని రియెలెస్టేటులోకి గూడా దిగుండాడు..."

మేస్త్రీ మునిరత్నంరెడ్డి ఆబగా రెండో గ్లాసును ఖాళీచేసి "బిన్నాగా పోవాలన్నా! తుమ్మలగుంటలో కొంచెం పనుండాది" అన్నాడు.

"ఆ వూర్లో మునిరత్నమన్నకు సెకండు సెటప్పుండాది. అందుకే అంత తొందర" అంటూ దేవరాజు కన్నుగీటాడు. సిగ్గుపడుతున్న మునిరత్నంరెడ్డి భుజాన్ని చరిచి

"నువ్వుమాత్రం తక్కువేంగాదు లేన్నా! అగ్రారంలో భూములూ... తిరపతిలో యిండ్లూ ... వుండేది వీరులు శూరులు మాదిరి యిద్దురు కొడుకులు ... అంతా లాభమే గదా నీకు? బాగా చదవాల్నేగానీ వాళ్ళిద్దర్నీ కలెక్టర్లుజెయ్యవా నువ్వు?" అన్నాడు.

"యెందుకు జెయ్యనన్నా! మాకు బీసీ గూడా వుండాది" అన్నాడు మునిరత్నంరెడ్డి కళ్ళు వెలిగిపోతుండగా

"రెడ్లంటే వోసీనే ... నువ్వెట్ల బీసీ అయితావు?" వీరమరెడ్డి పొరబాటును సహించనన్నట్టుగా హుంకరించాడు.

"మేము కొండరెడ్లులేన్నా ... అందుకని ..."

వీరమరెడ్డి అతణ్ణి చీమను చూసినట్టుగా చూసి "అట్లజెప్పు! అందుకే అట్లుండావు... డాబూ దర్పంలేవు ..." అని పెదవులు చప్పరించాడు.

వున్నట్టుండి కుర్చీకింద మంటేదో పుట్టినట్టుగా మునిరత్నంరెడ్డి దబ్బున పైకి లేచి "గమ్మునా వుండానని నన్ను చేతగాని మనిషని అనుకోవద్దు ... నా పనితనం దేంట్లో జూపించమంటావో చెప్పు ... దేంట్లోగానీ యెనక్కడుగేసేది నా రగతంలోనే లేదు" అని గాండ్రించాడు. అప్పుడే నింపిన గ్లాసును వొక గుక్కలో తాగేసి, మీసాల కంటుకుని రాలుతున్న తుప్పర్లను పట్టించుకోకుండా "యిల్లు గట్టమంటావా, ఆఫీసు గట్టమంటావా, సినిమా కొటాయి గట్టమంటావా ... దేనికైనా సై ... అంతెందుకు? మీరంతా యింకా రెండోగలాసే ... నేను మూడోది గూడా ముగించేసినా ... అదీనాదెబ్బ" అని గీపెట్టాడు.

దేవరాజు వీరమరెడ్డి వైపుకు వంగి "అప్పుడే మందుజాస్తీ అయినట్టుండాది... మనిషి కిందులుమీదుగా వుండాడు" అన్నాడు. అతడి మాటలు పట్టించుకోకుండా, కోపాన్ని అణచుకోవడానికి పెదవులు కొరుక్కుంటూ "భలే మొగోడేలే నువ్వు! మా వూర్లో మందులో నన్ను మించినోడు లేడు. వొకే వొక గుక్కలో ఆరుబీర్లు తాగేసి యేమీ తాగనట్టుగా యెలబారిపోతాను" అన్నాడు.

వాళ్ళిద్దర్నీ కలయజూశాక విశ్వనాథనాయుడు పగలబడినవ్వి "వొరేయ్ దేవరాజులూ! పోయిన జాతరప్పుడు నేనెన్ని బీర్లు రా తాగింది?" అని అడిగాడు.

"అప్పుడే మర్చిపోతానాన్నా! మొత్తం తొమ్మిదిగదా!" అన్నాడు దేవరాజు పరవశంగా.

"ఆరు తాగినోడికి తొమ్మిదొకలెక్కా! అనుకోవాల్నేగానీ వూదిపారేస్తా..." వీరమరెడ్డి ముఖం కోపంతో జేవురించుకుపోయింది.

"నీవల్లకాదు ..." విశ్వనాథనాయుడు వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా నవ్వాడు.

"తాగితే అప్పుడేం జేస్తావు? వోడిపొయినానని వొప్పుకుంటావా?..."

"వోడిపోతే గదా?..." "రేయ్ ... యెక్కడ్రా మేనేజరు..."

వీరమరెడ్డి పెట్టిన గావుకేకకు డాబా హోటలుమొత్తం వులిక్కిపడింది. షెడ్డులోపల రొట్టెలుకాలుస్తున్న వంటమనిషి తిరిగి చూశాడు. చుట్టూ కుర్చీల్లో కూర్చున్న వాళ్ళు వెనుదిరిగి చూసి నవ్వసాగారు.

జారిపోతున్న పాంటును పైకి లాక్కుంటూ, డాబా హోటల్లోంచీ పుడుతున్న శబ్దాలకంతా కేంద్రంలా నిల్చున్న వీరమరెడ్డి దగ్గరికొచ్చాడు మేనేజరు.

"చెప్పునాయుడూ! యెన్ని బీర్లు తాగమంటావో చెప్పు.." రౌద్రంతో జబ్బచరుస్తూ అడిగాడు వీరమరెడ్డి.

"నన్నెన్ని తాగమంటావో నువ్వే చెప్పు... నీకంటే వొకటి జాస్తీగా తాగకపోతే అప్పుడడుగు...."విశ్వనాథనాయుడు రోషంతో మీసం మెలేశాడు.

యిద్దర్నీ వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా నవ్వి " తాగే మొగోళ్లేలే! అయితే ముందుగా దుడ్డెవురు బెట్టుకుంటారో అది తేల్చండి" అన్నాడు మునిరత్నంరెడ్డి.

"యెవురు వోడిపోతే వాళ్లే భరాయించాల ..." వీరమరెడ్డి మాటలు రాళ్ళలా దొర్లాయి.

"అట్లయితే నువ్వే పెట్టుకోవల్సివస్తాది" నాయుడు వెనక్కు తగ్గలేదు.

"అయితే యిద్దరూ దుడ్డు నా చేతికియ్యండి... యెవురు గెలిస్తే వాళ్ళకిస్తాను..." మునిరత్నంరెడ్డి మధ్యవర్తిపాత్రలోకి పూర్తిగా దిగేశాడు.

వీరమరెడ్డి జేబులోంచీ నోట్లుతీసి, లెక్కబెట్టి "మొత్తం యెనిమిది నూర్లు" అంటూ టేబులుపైన పడేశాడు. విశ్వనాథనాయుడు జేబులోని డబ్బులు రెండుసార్లు లెక్కబెట్టి, ముందుకు విసురుతూ "యేడునూర్లు" అన్నాడు. దేవరాజు నోట్లన్నింటినీ కళ్ళకు అద్దుకుని మునిరత్నంరెడ్డి కందించాడు.

మునిరత్నంరెడ్డి నోటితో లెక్కలుగట్టి "యిప్పుడు తాగిందానికే ఆరునూర్లయ్యుంటాది. మిగిలిందాంతో యెన్ని బీర్లొస్తాయి?" అని దబాయించాడు. కావల్సిన సమాచార మందినట్టుగా మేనేజరు వెళ్ళిపోయాడు.

వీరమరెడ్డి కాలుపైన కాలేసుకుని అదే పనయినట్టుగా మీసం తిప్పసాగాడు. విశ్వనాథనాయుడు కాళ్ళు బార్లాజాపుకుని, కవ్విస్తున్నట్టుగా తొడలపైన చరచసాగాడు. సీసాలో మిగిలిన ద్రవాన్ని తన గ్లాసులో వంచుకున్నాక "యీపొద్దు యెవురు గెలిస్తారో వాళ్ళకే ట్రాక్టర్ల పనిస్తాను" అని రెట్టించాడు మునిరత్నంరెడ్డి.

వొకరివెంట వొకరుగా వచ్చిన వెయిటర్లు టేబులుపైన రెండు వరసల్లో పదిబీరు సీసాలు నిలబెట్టారు. వెయిటరు చేతిలోంచీ వోపనర్ లాక్కుని, మూత గాలిలో కెగిరిపడేలా తెరిచి, సీసాను పైకెత్తి, గుటగుటా తాగేశాడు వీరమరెడ్డి. ఖాళీ సీసాను టేబులుపైన శబ్దమొచ్చేలా పెట్టి యిపుడేమంటావన్నట్టుగా తొడ చరిచాడు. విశ్వనాథనాయుడు మరో సీసాను పైకెత్తి, పెదవుల చివర్లలోంచీ ద్రవం చిందుతోండగా వొక గుక్కలో తాగేశాడు.

"సగం బీరుకిందనే పొయ్యింది. తాగితే చుక్కకింద పడగూడదు" అని దబాయిస్తూ వీరమరెడ్డి రెండో సీసాను పైకెత్తి పెదవులకు కరచుకుని, అయిదు నిముషాలదాకా కిందికి దించకుండా వుండిపోయాడు.

"వొగ సీసాయితాగేదానికి అంతసేపా? అట్లతాగేది నా మీసానికే అవమానం" అని కవ్విస్తూ విశ్వనాథనాయుడు రెండో సీసాను మూడు నిముషాల్లోనే ముగించేశాడు.

వీరమరెడ్డి వణుకుతున్న చేతుల్తో మూడో సీసా మూతను తెరిచి, రెండు గుక్కలు తాగాడు. తరువాత సిగరెట్టు వెలిగించుకుని మరో రెండు గుక్కలు మింగాడు.

మూడో సీసా మూత తెరుస్తూ "యిప్పటికి గూడా మా వూరికొస్తే యెమ్మెల్యే మా యింట్లోనే దిగతాడు. నేనెంత జెప్తే అంతే!" అని రౌద్రంతో తలాడించాడు విశ్వనాథనాయుడు.

తాగుతున్న సీసాను కిందికి దించి "వొకసారి తూరుప్పల్లి కొచ్చి అడుగు... యెలక్షన్లప్పుడు మాయింటిముందరెన్ని పొట్టేళ్లు తెగిపడ్తాయో! కొండల్లో గాంచిన నాటుమందు రుచెప్పుడైనా జూసినావా నువ్వు?" వీరమరెడ్డి పెద్దగా చేతులూపాడు.

"అసలే విస్కీ తాగుండారు. దానిపైన మూడు బీర్లయిపోయినాయి. యీ పొద్దుకు చాల్లేన్నా ..." అంటూ దేవరాజు బ్రతిమాలాడు.

"మేము మిగిలిస్తే నువ్వు తాగేయాలనా? చూడు పల్లెరెడ్డీ! యీ బట్రాజుగాడు పలాతన ... యేమారితే మొత్తం వారేస్తాడు..." వీరమరెడ్డి బుసలుగొడుతున్నాడు.

మునిరత్నంరెడ్డి యెందుకో మళ్ళీ సిగ్గుపడుతున్నాడు.

నాలుగోసీసా మొదలు బెడుతూండగా పెద్దగా.వెక్కిళ్ళు రావడంతో విశ్వనాథనాయుడు తబ్బిబ్బయిపోయాడు. వీరమరెడ్డి వెక్కసంగా నవ్వి "నాతో పెట్టుకుంటే అంతే!" అని పేట్రేగుతూ మరో రెండు గుక్కలు పీల్చాడు. యింతలో పెద్ద త్రేన్పుతన్నుకు రావడంతో వుక్కిరిబిక్కిరయిపోయాడు. పైకిలేచి, పడుతూ లేస్తూ షెడ్డు కవతలికి వెళ్ళి "రేయ్! టాయిలెట్టు యెక్కడ్రా?" అని ఘోషించాడు. వీరమరెడ్డి తిరిగిరాగానే విశ్వనాథనాయుడు షెడ్డు కవతలికి పరిగెత్తాడు.

విశ్వనాథనాయుడు తిరిగొచ్చేసరికి కాళ్ళు బార్లాజాపుకుని తలను భుజంపైన వేలాడుసుకుని కూర్చున్న వీరమరెడ్డి "మా తూరుప్పల్లి రెడ్లంటే అడల్ ... దెబ్బకుదెబ్బ ... కాస్కో..." అని గొణుగుతున్నాడు.

"మా బోడింబాయి అనిమిని నాయుళ్ళను గురించి విచారించు ... అప్పుడు తెలిస్తింది మా జోరు ... కానీ ... నువ్వో ... నేనో ..." విశ్వనాథనాయుడు నాలుకను మడచిపెట్టి కొరుకుతూ వీరంగం తొక్కబోయాడు.

వీరమరెడ్డి వాలిపోతున్న కనురెప్పల్ని బలవంతంగా పైకెత్తి "యింకో రెండు బీర్లు దెప్పించుకావాలంటే ... తెప్పించు ..." అని అరిచాడు.

వెయిటరొకడు పరిగెత్తుకొచ్చి " కొంచెం మెల్లింగాన్నా ... ఆ పక్కనుండే వాళ్ళకు యిబ్బందిగా వుండాదంట!" అని గునిశాడు.

"యెవుడ్రా! యెవుడికిరా నేను యిబ్బందిగా వుండేది?" అంటూ వీరమరెడ్డి పైకిలేచి గణాచారిలా వూగిపోసాగాడు.

మేనేజరు పరిగెత్తుకొచ్చి "అదేంలేదులేన్నా! మీరు కుర్చోండి" అని చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"అయితే రెండు బీర్లు అంపిస్తావా లేదా చెప్పు" వీరమరెడ్డి అతడితో బేరాలు మొదలుపెట్టాడు... అతడ్ని వదలించుకుని పారిపోతున్న మేనేజరు వెనక పరిగెత్తి "బిల్లెంతయిందో చూడు... దుడ్డు మిగిలితే మళ్లాగావాల్సుంటే బీర్లు తెద్దువుగానీ!" అని మొత్తుకున్నాడు దేవరాజు. దీపం కింద నిలబడి లెక్కలేస్తున్న మేనేజరు భుజాలపైన్నుంచీ తొంగిచూసి "అప్పుడే పదిహేనుదాంకా అయుండాది. యింక మమ్మల్నందర్నీ తిప్పించీ మర్లించీ గొట్టినా రెండు మూడు నూర్లకంటే జాస్తీగా వుండదు..." అని గీపెట్టాడు.

దేవరాజు తిరిగొచ్చేసరికి కుర్చీలో కూర్చున్న వీరమరెడ్డి నోట్లోంచీ చొంగలు కారుతున్నాయి. అటువైపు కుర్చీలో చేరగిలబడిన విశ్వనాథనాయుడు త్రేన్పులు ఆపుకునే ప్రయత్నంలో అనవసరంగా నవ్వుకుంటున్నాడు. ఖాళీఅయిన విస్కీసీసాలోకి మండుతున్న అగ్గిపుల్లను విసిరేస్తూ మునిరత్నంనాయుడు ఆడుకుంటున్నాడు. బిల్లుతోబాటూ పరిగెత్తుకొచ్చిన మేనేజరు "దుడ్డిచ్చేసిపోండన్నా!" అని వేడుకున్నాడు. మునిరత్నంరెడ్డి జేబులోంచీ తానే డబ్బునుతీసి, లెక్కబెట్టి మేనేజరుకిచ్చాక "నీ టిప్పు పది తీసుకోని మిగిలిన ముప్పయ్యి యిట్ల పారెయ్యి..." అన్నాడు దేవరాజు.

మునిరత్నంరెడ్డి పైకిలేచి, అరిచేతుల్తో ముఖం రుద్దుకున్నాడు. "నేను పోవాల..." అని గొణుగుతూ డాబా హోటలు బయటికి నడచాడు. మేనేజరు దగ్గరినుంచీ చిల్లర తీసుకున్నాక "వుండుండు మేస్త్రీ! వీళ్ళిద్దర్నీ యిల్లు జేర్చేదానికి నా వొక్కని వల్లేమయితింది?" అని అరుస్తూ దేవరాజు బయటకు పరిగెత్తాడు. అప్పటికే మునిరత్నంరెడ్డి మోపెడు చీకట్లోకి దీపపుకాంతిని గుచ్చుతూ పారిపోతోంది.

రోడ్డుపక్కన పారేసిన పాత రాతి విగ్రహంలా దేవరాజు డాబా హోటలుముందు నివ్వెరపోయి నిల్చున్నాడు.

శేషాద్రి కొండలపైన వెలుగుతున్న మెట్ల దీపాలవరసకూడా మత్తులోవున్నట్టుగా వంకరటింకరగా సాగుతోంది. గుంపులు గుంపులుగావున్న నక్షత్రాలు ఆకాశంలో డాబా హోటలేదో వున్నట్టుగా భ్రమింపజేస్తున్నాయి.

తన వెనక ధభీమని పెద్ద వస్తువేదో పడినట్టుగా శబ్దం రాగానే దేవరాజు వులిక్కిపడి తిరిగిచూశాడు. కిందపడిన మోటరుబైకు పక్కన నేలకు అతక్కున్నట్టుగా వున్న తలతో విశ్వనాథనాయుడు కుప్పలా కూలబడివున్నాడు. దేవరాజు పెద్దగా నిట్టూర్చాక లోపలినుంచీ సోడా నీళ్ళు తీసుకొచ్చి అతడి ముఖంపైకి చిమటాలా విసిరికొట్టాడు. మరో రెండుసార్లు సోడానీళ్ళు చిమ్మాకగానీ విశ్వనాథనాయుడు కళ్ళు తెరవలేదు. యీసారి దేవరాజు చెంబుడునీళ్లు తీసుకొచ్చి అతడి తలపైన దిమ్మరించాడు.

విశ్వనాథనాయుడు యింకా కలగంటున్నవాడిలా తలతిప్పి "నేను ఆరు... నువ్వెన్ని?... యెవ్వరు గెలిచింది?... నువ్వా? నేనా?" అంటూ దేవరాజు చొక్కాపట్టుకున్నాడు.

"అన్నా! నేను దేవరాజు... వీరమరెడ్డిగాదు..." అంటూ దేవరాజు గింజుకున్నాడు.

"యెవుడైతే నాకేంది... గెలించిందెవురు? చెప్పు?"

"మనం యిప్పుడు హోటలు బయిటికొచ్చేసినామన్నా!... యిప్పుడు మనం యింటికి పోవాల .. పద ... యింట్లో మీ

ఆడోళ్ళు యెదురుచూస్తావుంటారు... పదపోదాం ..."

బలవంతంగా పైకి లేవబోయిన విశ్వనాథనాయుడు అంతలోనే నిస్సారంగా కుప్పకూలి "యింటికాడ ... యిల్లు ...యిల్లు" అని పలవరించాడు. తరువాత జేబులో చేయిపెట్టి "నాదుడ్డు ... దుడ్డేద?" అని ఘోషించాడు.

"బండిని నువ్విప్పుడు తోల్లేవు ... ఆటోను పిలుస్తానుండు. యింటికి పోదువు" మాట్లాడుతూనే దేవరాజు దూరంగా నిల్చున్న ఆటోను చేయెత్తి పిలిచారు.

"యింటికాడ ... యింటికాడ ..." వినరాని మాటేదో విన్నట్టుగా విశ్వనాథనాయుడు పలవరించసాగాడు. "అయితే నీకిల్లనేది వొగటుండాదనీ, అక్కడ పెండ్లాంబిడ్డలు కాపెట్టుకోనుంటారనీ యింతవరకూ మర్చేపోయినావాయేంది? పద ... పద ..." దేవరాజు కళ్ళు చిట్లించుకుని విసుగ్గా కసిరాడు.

"రేయ్ యిల్లు ... యిల్లు ... రేయ్ ... నా ఆరునూర్లు ... రేపు ట్రాక్టరు డీజలు ... గ్యాసు సిలెండరు... తండల్ వడ్డీ ... మూడువేలు... బాంకీలోను ... రెండువేలు ... రేయ్ ... నా ఆరునూర్లు ..." నేలపైన కాళ్ళు జాపుకుని, పిడికెళ్ళతో మట్టిని పైకి విసురుతూ విశ్వనాథనాయుడు అల్లరిపిల్లాడిలా యేడవసాగాడు.

"దుడ్డు దేముండాదిలేన్నా! రేపు నువ్వే సంపాయిస్తావు ... పద ... ముందు ఆటో యెక్కు ... యింటికిపోదారి ..." అంటూ దేవరాజు విశ్వనాథనాయుడి చేతులకింద తన చేతులు దూర్చి బలమంతా వుగ్గబట్టి పైకెత్తాడు. ఆటో డ్రైవరు అతణ్ణలాగే పట్టుకుని ఆటోలోపలికి చేరవేశాడు.

"చెర్లోపల్లె ... రోడ్డు పక్కన్నే యిల్లు ... పేరు విశ్వనాథనాయుడు ... రోడ్డులో యెవుర్నడిగినా చెప్తారు. ..భద్రంగా యిల్లు జేర్చు..." అంటూ దేవరాజు జాగ్రత్తలు చెప్పాడు.

"చార్జీ దెబ్బయ్యయిదు..." అన్నాడు ఆటోడ్రైవరు.

"యెంతో వొకంత ... వాళ్ళింట్లోనే యిస్తారు ... యింక బయిల్దేరు ..."

విశ్వనాథనాయుడు త్రేన్పులూ వెక్కిళ్ళూ తన్నుకొస్తుండగా" నా ఆరునూర్లు ... రేయ్ ..." అంటూ యేడ్చేశాడు.

తూలుతున్న మనుషులు తనను తోసుకుంటూ రోడ్డుపైకి వెళ్ళేవరకూ దేవరాజు ఆటో వెళ్ళిన వైపే చూస్తూ వుండిపోయాడు. తరువాత నిట్టూరుస్తూ డాబాహోటల్లోకి తిరిగొచ్చాడు.

ఖాళీసీసాలతో, చిందరవందరైన తట్టలతో కళ్ళంలా తయారైన టేబులుపైన తలపెట్టుకుని వీరమరెడ్డి గురకపెడుతున్నాడు.

"మీరు బిన్నాగా సీట్లు ఖాళీ జెయ్యాల సార్... టయిమయిపోతావుండాది" అంటూ మేనేజరు వేడుకున్నాడు.

దేవరాజు కూజానీళ్ళను వీరమరెడ్డి తలపైన కుమ్మరించాడు. వెంటనే అతను నీళ్ళల్లో తడిసిన కుక్కపిల్లలా తలను విదిలించసాగాడు.సీసాలో మిగిలిన సోడా నీళ్ళను దూరంనుంచీ అతడి ముఖంపైకి చిమ్మాడు దేవరాజు.

వీరమరెడ్డి సగం కళ్ళుతెరిచి "యెవుడ్రా? ... బీరు ... యెక్కడ్రా?" అని గొణిగాడు.

దేవరాజు అతడి చెవి దగ్గరికి వంగి " ఆ నాయుడు అంతా డంబాచారం ... లోపలంతా డొల్లే ... ఆరునూర్ల కోసరం ఆడది మాదిరిగా యేడ్చేసిపోయినాడు" అన్నాడు. వీరమరెడ్డి కదల్లేదు. మరింతగా అతడి చెవి దగ్గరికి వంగి "అన్నా! పైకిలెయ్యి! యింటికి పోదాం పద ... యిల్లు ... నీ పెండ్లామూ, బిడ్డలూ కాసుకోని చూస్తావుంటారు ..." అని అరిచాడు.

తలపైకి జలపాతమేదో పడినట్టుగా వీరమరెడ్డి వులిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు. రకరకాలుగా వంకర్లు తిరుగుతున్న పెదవులతో "యిల్లు ... యిల్లు ... పెద్దమ్మి ... చిన్నోడు" అని కలవరించసాగాడు.

"అదేన్నా ... వాళ్ళంతా నీకోసరం కాపెట్టుకోనుంటారు... పోదాం పద ... అర్ధరాత్రయిపొయ్యింది"

తెలిసీ తెలియని అపస్మారక స్థితిలో వీరమరెడ్డి జేబులోకి చేయి పెట్టాడు. ఖాళీ చేతుల్ని పైకితీసి వుఫ్‌మని పెద్దగా గాలివూది, దీనంగా ముఖం పెట్టాడు.

"నీ భార్యా ... బిడ్డలూ ... యిల్లు ... పోదాం పద..."

"పెద్దమ్మి కాలేజీ ఫీజురా ... చిన్నోడు ... పరీక్షఫీజు ... యింటి బాడిగ ... శెట్టంగిడి బాకీ ... తండల్ వడ్డీ" మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూనే వీరమరెడ్డి వెక్కిళ్ళు పెట్టసాగాడు.

అతణ్ణి విసుగ్గా చూసి, కిసుక్కుమని నవ్వేసి "పార్టీయిచ్చిందీ, సెలవుజేసిందీ నువ్వే గదా! ఆ విశ్వనాథనాయుడు గూడా దుడ్డో అని యేడస్తానే యింటికి పొయినాడు. నువ్వా తలకిందులై యేడస్తావుండావు ... చేసిన నిర్వాకం చాల్లేగానీ పోదాం పద!" అని మందలించాడు.

"నాతో యెవురు పోటీ కొచ్చినా అంతే! యేడ్చే కావాల్ల... అదీ నాదెబ్బ!" అని గాలిలోకి పిడిగుద్దులు విసురుతూ వీరమరెడ్డి బోరుమని యేడవసాగాడు.

జనవరి, విపుల 2010